HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

17 mai 2011 *

În cauza T-341/09,

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, cu sediul în Amurrio (Spania),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia, cu sediul în Leioa (Spania),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria, cu sediul în Getaria (Spania),

reprezentați de J. Grimau Muñoz și J. Villamor Muguerza, avocați,

reclamanți,

* Limba de procedură: spaniola.

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul J. Crespo Carrillo, în calitate de agent,

pârât,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 4 iunie 2009 (cauza R 197/2009-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal TXAKOLI ca marcă comunitară,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul O. Czúcz (raportor), președinte, doamna I. Labucka și domnul K. O'Higgins, judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 27 august 2009,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 30 octombrie 2009,

având în vedere memoriul în replică depus la grefa Tribunalului la 30 decembrie 2009,

având în vedere memoriul în duplică depus la grefa Tribunalului la 9 februarie 2010,

în urma ședinței din 26 octombrie 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 30 mai 2008, reclamantele, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia și Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria, au formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare colective la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].

2 Marca a cărei înregistrare s-a solicitat este semnul verbal TXAKOLI.

3 Produsele și serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasele 33, 35, 41 și 42 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și cu modificările ulterioare, și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:

— clasa 33: „Txakoli (chacolí)”;

— clasa 35: „Vânzarea angro, cu amănuntul și prin rețelele informatice mondiale, servicii de import și de export, publicitate, promovare și exclusivități comerciale, toate în legătură cu txakoli”;

— clasa 41: „Activități educative, pentru organizare de timp liber și activități culturale în legătură cu txakoli”;

— clasa 42: „Prestare de servicii în domeniile științei și tehnologiei, cercetare industrială și controlul calității, toate în legătură cu elaborarea txakoli”.

4 Prin decizia din 11 decembrie 2008, cererea de înregistrare a fost respinsă de examinator în temeiul articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009].

5 La 4 februarie 2009, reclamanții au formulat o cale de atac la OAPI împotriva acestei decizii, în temeiul articolelor 57-62 din Regulamentul nr. 40/94 (devenite articolele 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009).

6 Prin decizia din 4 iunie 2009 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a doua de recurs a OAPI a respins calea de atac pentru motivul că marca solicitată este, în ceea ce privește produsul și serviciile vizate, descriptivă și lipsită de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

7 Referitor la motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, camera de recurs a menționat că termenul „txakoli” („chacolí” în spaniolă) figurează în *Diccionario de la Lengua española* al Real Academia Española unde este definit drept „vin ușor, puțin acid, produs în Țara Bascilor, în Cantabria și în Chile”. Camera de recurs a dedus din această definiție că publicul relevant nu va percepe acest termen ca marcă, ci ca fiind desemnarea unui tip de vin specific.

8 Pe de altă parte, chiar dacă a apreciat că acest termen corespunde mențiunilor tradiționale „chacolí” sau „txakolina” și este, potrivit legislației spaniole și legislației Uniunii [în special anexa III la Regulamentul (CE) nr. 753/2002 al Comisiei din 29 aprilie 2002 de stabilire a anumitor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului în ceea ce privește descrierea, denumirea, prezentarea și protejarea anumitor produse vitivinicole (JO L 118, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 43, p. 3)], rezervat vinului protejat prin denumirile de origine ale căror consilii de reglementare sunt reclamanții, camera de recurs a considerat de asemenea că, la fel ca orice altă mențiune tradițională, acesta nu poate fi monopolizat prin intermediul unei mărci individuale sau colective, deoarece este destinat utilizării în mod liber de toate întreprinderile producătoare ale acestui tip de vin care au sau ar putea avea în viitor dreptul să utilizeze această mențiune tradițională.

9 Referitor la motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, camera de recurs a apreciat că marca solicitată este absolut lipsită de caracter distinctiv în ceea ce privește produsul și serviciile vizate, din moment ce aceasta este constituită exclusiv din mențiunea tradițională privind tipul specific de vin menționat în cererea de înregistrare și la care se referă serviciile în discuție.

Concluziile părților

10 Reclamanții solicită, în esență, Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

11 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

12 Reclamanții invocă, în esență, două motive: primul este întemeiat pe o încălcare a articolului 66 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 și al doilea este întemeiat pe articolul 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament. Aceștia invocă în plus anumite declarații de natură politică, declarații care le-ar susține pretențiile, precum și anumite argumente referitoare la principiul nediscriminării.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 66 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009

Argumentele părților

13 Reclamanții recunosc faptul că termenul „txakoli" constituie o denumire descriptivă în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, precum toate mențiunile tradiționale suplimentare protejate de Regulamentul nr. 753/2002, dar arată că motivul absolut de refuz prevăzut de această dispoziție nu este aplicabil în speță. Astfel, aceștia susțin că termenul „txakoli" constituie în esență o indicație care poate servi, în comerț, la desemnarea provenienței geografice a produsului și a serviciilor în cauză și că, prin urmare, poate fi înregistrat în temeiul articolului 66 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, care prevede că, prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din același regulament, astfel de semne sau indicații pot constitui mărci comunitare colective.

14 În această privință, reclamanții invocă în special că, din moment ce Regulamentul nr. 753/2002 și reglementarea spaniolă recunosc mențiunile tradiționale suplimentare „chacolí" sau „txakolina" și „txakoli" numai pentru vinurile aparținând denumirilor de origine ale căror consilii de reglementare sunt reclamanții, termenul „txakoli" servește la identificarea exclusivă a acestor vinuri și nu poate fi utilizat de producători de vin din afara zonelor acoperite de respectivele denumiri de origine. Reclamanții afirmă îndeosebi că, pentru a recunoaște un termen drept mențiune tradițională, este important ca acesta să fie, împreună cu indicația geografică a vinurilor, asociat originii caracteristicii vinurilor pe care le desemnează. Aceștia adaugă că publicul relevant asociază termenul „txakoli" Țării Bascilor (Spania) datorită originii și ortografiei sale și consideră, în consecință, acest termen un indicator al originii geografice.

15 Pe de altă parte, aceştia invocă înregistrarea unor mărci pretins comparabile.

16 OAPI contestă aceste argumente.

Aprecierea Tribunalului

17 Potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009, se respinge înregistrarea „mărci[lor] care sunt compuse exclusiv din semne sau indicaţii ce pot să servească, în comerţ, pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinaţia, valoarea, proveniența geografică sau data fabricaţiei produsului sau a prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora".

18 Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 urmăreşte un obiectiv de interes general, care impune ca semnele sau indicaţiile descriptive în ceea ce priveşte caracteristicile produselor sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea să poată fi utilizate în mod liber de oricine [Hotărârea Curţii din 23 octombrie 2003, OAPI/Wrigley, C-191/01 P, Rec., p. I-12447, punctul 31, şi Hotărârea Tribunalului din 25 martie 2009, allsafe Jungfalk/OAPI (ALLSAFE), T-343/07, nepublicată în Repertoriu, punctul 20].

19 Aşadar, semnele şi indicaţiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menţionat sunt doar cele care pot servi, în cadrul unei utilizări normale din punctul de vedere al publicului relevant, pentru a desemna, fie direct, fie prin menţionarea uneia dintre caracteristicile sale esenţiale, produsele sau serviciile pentru care s-a solicitat înregistrarea (Hotărârea ALLSAFE, citată anterior, punctul 21). Aceasta este situaţia atunci când, pentru publicul relevant, există un raport direct şi concret între semnul verbal în cauză şi produsele şi serviciile avute în vedere [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 20 iulie 2004, Lissotschenko şi

Hentze/OAPI (LIMO), T-311/02, Rec., p. II-2957, punctul 30, și Hotărârea Tribunalului 30 noiembrie 2004, Geddes/OAPI (NURSERYROOM), T-173/03, Rec., p. II-4165, punctul 20].

20 Prin urmare, caracterul distinctiv trebuie apreciat, pe de o parte, în raport cu produsele sau serviciile pentru care a fost solicitată înregistrarea și, pe de altă parte, în raport cu percepția publicului relevant asupra acestora [a se vedea, prin analogie, Hotărârea Tribunalului din 27 februarie 2002, Rewe-Zentral/OAPI (LITE), T-79/00, Rec., p. II-705, punctul 27, și Hotărârea Tribunalului din 20 noiembrie 2002, Bosch/OAPI (Kit Pro și Kit Super Pro), T-79/01 și T-86/01, Rec., p. II-4881, punctul 20].

21 Pe de altă parte, articolul 66 din Regulamentul nr. 207/2009 prevede:

„(1) Pot constitui mărci comunitare colective acele mărci comunitare astfel desemnate la data depunerii și destinate să facă distincție între produsele sau serviciile membrilor asociației titular ale acestora de cele ale altor întreprinderi. […]

(2) Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) litera (c), pot constitui mărci comunitare colective în sensul alineatului (1) semne sau indicații care pot servi, în comerț, la desemnarea proveniență geografice a produselor sau serviciilor […]”

22 În speță, confirmând aprecierea examinatorului, camera de recurs a considerat că, din punctul de vedere al publicului relevant, respectiv al consumatorului mediu basc și spaniol, termenul „txakoli” desemnează tipul de vin pentru care a fost solicitată înregistrarea și la care fac referire serviciile în cauză și că, prin urmare, este aplicabil motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

23 Cu titlu introductiv, chiar dacă reclamanții nu contestă definiția publicului relevant reținută de camera de recurs, trebuie apreciat că, din moment ce termenul „txakoli" sau „chacolí" desemnează tipul de vin pentru care a fost solicitată înregistrarea (a se vedea punctul 3 de mai sus) și nu există nicio traducere în alte limbi ale Uniunii, nu există niciun motiv pentru ca publicul relevant să fie restrâns doar la consumatorul basc și spaniol. Această precizare nu are totuși consecințe asupra aprecierii camerei de recurs.

24 Reclamanții susțin că termenul „txakoli" constituie, în esență, o indicație care poate servi, în comerț, la desemnarea provenienței geografice a produsului și a serviciilor pentru care a fost solicitată înregistrarea în sensul articolului 66 alineatul (2) din nr. 207/2009, prin urmare, pe de o parte, că este o mențiune tradițională suplimentară protejată de Regulamentul nr. 753/2002 și rezervată, așadar, exclusiv vinurilor având denumirile lor de origine și, pe de altă parte, că este de origine bască și este scris în bască.

25 Trebuie precizat că Regulamentul nr. 753/2002, invocat de reclamanți, a fost abrogat, între data adoptării deciziei atacate și introducerea căii de atac, prin Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (JO L 193, p. 60). Regulamentul nr. 607/2009, la fel ca Regulamentul nr. 753/2002, recunoaște mențiunile „chacolí" și „txakolina" în relație cu vinurile aparținând denumirilor de origine ale căror consilii de reglementare sunt reclamanții. În schimb, conform noului Regulament de bază, și anume Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, p. 1), cu modificările ulterioare, nu mai utilizează expresia „mențiune tradițională suplimentară".

26 În primul rând, în ceea ce privește argumentele reclamanților prin care urmăresc să demonstreze că termenul „txakoli" este o indicație geografică, trebuie subliniat că, presupunând chiar că este, astfel cum susțin aceștia, echivalentul termenilor „chacolí" și „txakolina", acest termen nu ar constitui, la fel ca acești din urmă termeni, decât o mențiune tradițională suplimentară în sensul articolului 23 din Regulamentul nr. 753/2002, iar nu o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată. Denumirile de origine protejate recunoscute de reglementarea viticolă sunt „txakoli de Álava", „txakoli de Bizkaia" și „txakoli de Getaria" și conțin, pe lângă termenul „txakoli", numele unei provincii sau al unui loc determinat care indică proveniența geografică concretă a vinului în cauză, astfel cum permite articolul 52 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței vitivinicole (JO L 179, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 190) – Regulamentul de bază anterior Regulamentului nr. 1234/2007 și pe care se întemeia Regulamentul nr. 753/2002 –, care prevedea că statele membre pot să autorizeze însoțirea numelui unei regiuni determinate de detalii referitoare, printre altele, la tipul produsului.

27 Diferența dintre indicațiile geografice, în sens larg, și mențiunile tradiționale rezulta cu claritate din Regulamentul nr. 1493/1999, din moment ce articolul 47 alineatul (2) litera (e) prevedea că normele privind descrierea, denumirea și prezentarea anumitor produse cuprinse în regulamentul respectiv, precum și protejarea anumitor indicații și mențiuni și a anumitor termeni includ în special dispoziții care reglementează utilizarea indicațiilor geografice și a mențiunilor tradiționale.

28 Printre acestea din urmă, articolul 23 din Regulamentul nr. 753/2002 definea mențiunea tradițională suplimentară drept „un termen utilizat în mod tradițional în statele membre producătoare pentru a indica, în cazul vinurilor [de masă cu indicație geografică și al vinurilor de calitate produse în regiuni determinate], metoda de producție, de elaborare, de maturare sau calitatea, culoarea, tipul locului sau un eveniment deosebit legat de istoria vinului în cauză; termenul este definit în legislația statelor membre producătoare în sensul desemnării vinurilor în cauză produse pe teritoriul lor". Prin

urmare, mențiunile tradiționale suplimentare în sensul Regulamentului nr. 753/2002 erau termeni care desemnau anumite elemente caracteristice ale vinului, ale locului de producție sau ale istoriei sale, iar nu proveniența sa geografică.

29 Această concluzie este confirmată de faptul că numeroase mențiuni tradiționale protejate de Regulamentul nr. 753/2002 și, în prezent, de Regulamentul nr. 607/2009 sunt asociate cu un număr important de denumiri de origine, care acoperă uneori un întreg stat membru, chiar mai multe, împiedicând astfel posibilitatea de a aprecia că o calificare a unui termen drept „mențiune tradițională suplimentară" are efectul de a-l transforma într-o indicație geografică și cu atât mai puțin de a considera că această calificare nu face decât să confirme că termenul constituia deja în sine o indicație a originii geografice a vinurilor.

30 Pe de altă parte, contrar celor susținute de reclamanți, Regulamentul nr. 753/2002 nu prevedea ca un termen, pentru a-l recunoaște drept mențiune tradițională, să fie, împreună cu indicația geografică a vinurilor, asociat cu originea caracteristicii vinurilor pe care le desemnează.

31 Desigur, prima versiune a Regulamentului nr. 753/2002 prevedea, la articolul 24 alineatul (6), că „mențiunile tradiționale" trebuiau să servească identificării vinurilor ca provenind din localitatea vizată de indicația geografică pe care o poartă vinurile, în cazul în care caracteristica exprimată de acestea putea fi atribuită în mare parte acestei origini geografice. Acest alineat, printre altele, a fost eliminat de la 1 februarie 2004 prin articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 316/2004 al Comisiei din 20 februarie 2004 de modificare a Regulamentului nr. 753/2002 (JO L 55, p. 16, Ediție specială, 03/vol. 53, p. 220). Din considerentele (2) și (3) ale Regulamentului nr. 316/2004 rezultă că această eliminare avea ca scop să răspundă rezervelor exprimate de unele țări terțe din cauza faptului că această dispoziție rezerva unele „mențiuni tradiționale", respectiv cele care figurează în lista în care se regăseau mențiunile „chacolí" și „txakolina", doar pentru vinurile produse în Uniunea Europeană.

32 Acțiunea formulată de Republica Italiană împotriva Regulamentului nr. 316/2004, prin care aceasta a susținut că „mențiunile tradiționale" formau împreună cu indicațiile geografice un tot unitar, a fost respinsă prin Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2006, Italia/Comisia (T-226/04, nepublicată în Recueil).

33 Ținând cont de aceste elemente, se impune constatarea faptului că, deși reglementarea în domeniul viticol invocată de reclamanți asociază termenii „chacolí" sau „txakolina", chiar termenul „txakoli", cu vinurile denumirilor de origine ale căror consilii de reglementare sunt reclamanții, această reglementare consideră termenii respectivi ca fiind doar indicația unei caracteristici a vinurilor, iar nu ca indicație a proveniență lor geografice, în pofida legăturii pretins existente între acești termeni, în special termenul „txakoli", și Țara Bascilor.

34 Prin urmare, trebuie înlăturate argumentele reclamanților potrivit cărora acest termen ar constitui „pe fond" o indicație geografică.

35 În orice caz, trebuie remarcat că articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, care conține o excepție de la motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din același regulament, nu trebuie interpretat în mod larg, incluzând semnele care constituie o indicație geografică doar pe fond (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2005, Olesen/Comisia, T-190/03, RecFP, p. I-A-181 și II-805, punctul 47).

36 Pe de altă parte, trebuie subliniat că, în ceea ce privește piața foarte specifică a vinului, a admite, în cadrul examinării cererii de înregistrare formulate de reclamanți la OAPI, că termenul „txakoli" desemnează sau poate servi pentru a desemna, într-o utilizare normală din punctul de vedere al publicului relevant, Țara Bascilor drept proveniența geografică a vinului respectiv ar aduce atingere competenței autorităților implicate în

procedurile destinate creării de denumiri de origine sau indicații geografice protejate noi care conțin acest termen (sau termenii echivalenți „chacolí” sau „txakolina”) ori destinate majorării numărului de denumiri de origine asociate cu aceste mențiuni.

37 Prin urmare, aceste din urmă autorități au obligația de a stabili, în cadrul marjei lor de apreciere și după examinarea tuturor împrejurărilor relevante, precum cele discutate de părțile din prezenta cauză, dacă termenul „txakoli” trebuie protejat ca desemnare a proveniență geografice a vinului respectiv, respectând procedura specifică prevăzută în această privință de Regulamentul nr. 1234/2007, care cuprinde, printre altele, drepturile specifice pentru părțile interesate și presupune posibilitatea de a contesta la instanța Uniunii decizia definitivă a Comisiei în această privință.

38 În al doilea rând, referitor la mărcile înregistrate invocate de reclamanți, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, deciziile privind înregistrarea unui semn ca marcă comunitară adoptate de camerele de recurs în temeiul Regulamentului nr. 40/94 sunt emise în exercitarea unei competențe nediscreționare, iar nu a unei puteri discreționare. Prin urmare, legalitatea deciziilor camerelor de recurs trebuie apreciată numai în temeiul acestui regulament, iar nu pe baza unei practici decizionale anterioare a camerelor de recurs [Hotărârea Curții din 26 aprilie 2007, Alcon/OAPI, C-412/05 P, Rep., p. I-3569, punctul 65, și Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2005, Sadas/OAPI – LTJ Diffusion (ARTHUR ŞI FELICIE), T-346/04, Rec., p. II-4891, punctul 71].

39 În orice caz, se impune constatarea faptului că mărcile invocate de reclamanți sunt irelevante în speță, din moment ce este vorba despre mărci individuale cărora nu le este aplicabil motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c), iar nu despre mărci colective descriptive înregistrate în temeiul articolului 66 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009. În principiu, primele două sunt mărci figurative care conțin, pe lângă termenii citați de reclamanți, „zumo” și „don sabor mosto”, aspecte

figurative foarte distinctive. În ceea ce privește marca verbală MOSTO, „mosto" însemnând must de struguri în spaniolă, trebuie subliniat că, spre deosebire de cele susținute de reclamanți, aceasta nu a fost înregistrată pentru mustul de struguri.

40 Rezultă din cele ce precedă că, prin neaplicarea articolului 66 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 pentru a înlătura motivul de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din același regulament, camera de recurs nu a săvârșit nicio eroare.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Argumentele părților

41 Reclamantele susțin că, pentru a fi protejată de Regulamentul nr. 753/2002, o mențiune tradițională trebuie să evoce o indicație geografică ce servește asocierii cu o regiune, aceștia precizând că respectivul caracter distinctiv al termenului „txakoli" decurge din legătura sa directă cu Țara Bascilor, această legătură fiind demonstrată de faptul că este rezervată denumirilor de origine ale căror consilii de reglementare sunt reclamanții. Aceștia adaugă faptul că dreptul de a utiliza în mod exclusiv termenul „txakoli" rezultă din faptul că regulamentul îl califică drept „mențiune tradițională" în relație cu denumirile de origine ale acestora.

42 Cu titlu pur orientativ, reclamanții susțin că poziția lor este confirmată de hotărârea pronunțată la 4 iunie 2007 de Tribunal Superior de Justicia (Curtea Supremă de Justiție) din Țara Bascilor, cu privire la legalitatea unei amenzi aplicate unui producător basc care a utilizat acest termen pentru desemnarea vinurilor sale, în care s-a

statuat că termenul „txakoli” nu poate fi utilizat de operatorii care nu au un drept asupra uneia dintre denumirile de origine ale reclamanților și că era, împreună cu denumirile respective, asociat cu proveniența caracteristicilor pe care le descria.

43 Întemeindu-se pe dispozițiile naționale privind denumirile de origine ale căror consilii de reglementare sunt, reclamanții invocă faptul că termenii „chacolí”, „txakoli” sau „txakolina” sunt specifici în sine și, întrucât au fost definiți în mod precis în dispozițiile respective, au o notorietate și un caracter distinctiv dobândite datorită efortului viticultorilor și al producătorilor care beneficiază de respectivele denumiri de origine.

44 OAPI contestă aceste argumente.

Aprecierea Tribunalului

45 Se impune constatarea faptului că reclamanții se limitează, în esență, să reia argumentele invocate în susținerea primului motiv, care au fost respinse mai sus.

46 Referitor la argumentul reclamanților potrivit căruia dreptul de a utiliza în mod exclusiv termenul „txakoli” rezultă din calificarea sa, în Regulamentul nr. 753/2002, drept „mențiune tradițională”, trebuie remarcat că, presupunând chiar că acest drept exclusiv este real – ceea ce a admis, pe de altă parte, camera de recurs, chiar dacă OAPI nu împărtășește această apreciere –, acest drept exclusiv este irelevant în cadrul examinării cererii de înregistrare formulate de reclamanți la OAPI, care face obiectul deciziei atacate. Astfel, exclusivitatea conferită de alte dispoziții ale dreptului Uniunii nu poate determina în mod automat înregistrarea semnului în discuție ca marcă comunitară. O astfel de înregistrare conferă drepturi specifice titularului său, printre

care se numără posibilitatea de a beneficia de o exclusivitate nelimitată în timp – cu condiția îndeplinirii formalităților de reînnoire a mărcii (a se vedea articolul 46 din Regulamentul nr. 207/2009) –, care nu rezultă din alte dispoziții, precum cele care țin de politica agricolă.

47 În ceea ce privește hotărârea pronunțată la 4 iunie 2007 de Tribunal Superior de Justicia, trebuie remarcat că reclamanții susțin că este invocată doar cu titlu orientativ. În orice caz, potrivit unei jurisprudențe constante, jurisprudența instanțelor naționale nu constituie decât un element care, fără a fi determinant, poate fi luat în considerare doar în vederea înregistrării unei mărci comunitare [Hotărârea Tribunalului din 19 septembrie 2001, Henkel/OAPI (Tabletă rotundă roșu cu alb), T-337/99, Rec., p. II-2597, punctul 58; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 15 martie 2006, Develey/OAPI (Forma unei sticle din plastic), T-129/04, Rec., p. II-811, punctul 32]. Or, din examinarea care precedă rezultă că argumentele pe care reclamanții le extrag din această hotărâre sunt fie neîntemeiate, fie lipsite de relevanță.

48 În sfârșit, referitor la argumentul potrivit căruia termenii „chacolí", „txakoli" sau „txakolina" sunt specifici în sine și au caracter distinctiv și notorietate, trebuie subliniat că aceste condiții erau impuse de articolul 24 alineatul (5) din Regulamentul nr. 753/2002 pentru ca un termen să poată fi calificat drept „mențiune tradițională" și, prin urmare, sunt comune pentru toate aceste mențiuni. Or, ținând cont de scopurile urmărite de Regulamentul nr. 753/2002 și, respectiv, de Regulamentul nr. 207/2009, trebuie apreciat că caracterul distinctiv la care făcea referire primul dintre aceste regulamente privea capacitatea termenului de a identifica o caracteristică particulară a vinului respectiv, iar nu capacitatea de a distinge produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi în sensul articolului 4 din al doilea regulament. Recunoașterea unui caracter distinctiv și a unei notorietăți pentru un termen în cadrul calificării sale drept „mențiune tradițională" este, așadar, irelevantă în speță.

49 În aceste împrejurări, trebuie respins motivul întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Cu privire la argumentele întemeiate pe anumite declarații de natură politică și cu privire la argumentele referitoare la principiul nediscriminării

Argumentele părților

50 Reclamantele au prezentat la Tribunal declarații oficiale ale Parlamentului Comunității autonome a Țării Bascilor, ale Juntas Generales de Álava, precum și ale unei comisii a parlamentului spaniol, potrivit cărora aceste instituții îi susțin în revendicarea lor privind dreptul de a utiliza în mod exclusiv termenii „txakoli" și „chacolí" pe teritoriul lor. Aceștia afirmă că aceste declarații urmăresc să consolideze termenul „txakoli" și că revendică exclusivitatea asupra termenului respectiv.

51 Reclamanții invocă în plus că decizia atacată neagă realitatea de fapt și de drept care îi protejează pentru a utiliza termenul „txakoli" ca unul dintre indicatorii Țării Bascilor și creează astfel o discriminare evidentă și nejustificată în raport cu alte vinuri și cu alte zone geografice din Spania și din Uniune. Pe de altă parte, după închiderea procedurii orale, reclamanții au depus la Tribunal documente referitoare la o întrebare parlamentară și la răspunsul Comisiei la această întrebare, care ar demonstra, în opinia lor, că le-ar fi imposibil să își apere interesele în fața unor producători care utilizează termenul „chacolí" dacă marca solicitată nu ar fi înregistrată.

52 OAPI contestă aceste argumente.

Aprecierea Tribunalului

53 În primul rând, trebuie subliniat că diferitele organe ale OAPI și Tribunalul adoptă decizii în deplină independență față de luările de poziție politice.

54 În al doilea rând, se impune constatarea faptului că refuzul de a înregistra marca solicitată nu are efect asupra dreptului exclusiv de care ar dispune, în prezent, reclamanții pentru a utiliza temenii „chacolí", „txakolina" și chiar „txakoli" în temeiul reglementării din domeniul viticol și nu are drept consecință permisiunea de a utiliza acest termen de către alți operatori decât cei care beneficiază de acest drept în temeiul acestei reglementări și nici nu îi împiedică pe reclamanți să solicite respectarea reglementării menționate. Ținând cont de această împrejurare, Tribunalul a apreciat că nu se impunea redeschiderea procedurii orale și depunerea la dosar a documentelor menționate la punctul 51 de mai sus, prezentate de reclamanți după închiderea procedurii orale.

55 În al treilea rând, trebuie subliniat că reclamanții nu fac precizări cu privire la argumentul întemeiat pe existența unei discriminări și nu indică ce „alte vinuri sau zone geografice" despre care se pretinde că s-ar afla în aceeași situație ar fi obținut înregistrarea unor mărci constând într-un termen care constituie o „mențiune tradițională suplimentară", iar nu o denumire de origine sau o indicație geografică protejată. În ceea ce privește mai ales susținerea reclamanților potrivit căreia toate mențiunile tradiționale sunt termeni descriptivi a căror utilizare este rezervată anumitor denumiri de origine, trebuie remarcat că această împrejurare este lipsită de relevanță în soluționarea prezentului litigiu, din moment ce această exclusivitate rezultă doar din reglementarea în domeniul viticol, pe când reclamanții urmăresc să beneficieze, în plus, de exclusivitatea conferită de înregistrarea unei mărci comunitare.

56 Întrucât aceste ultime argumente ale reclamaților trebuie respinse, acțiunea trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

57 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanții au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor OAPI.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) **Respinge acțiunea.**

2) **Obligă Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia și Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria la plata cheltuielilor de judecată.**

Czúcz Labucka O'Higgins

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 17 mai 2011.

Semnături